

Humanost je vrlina

Volonteri su iznimno važni u današnjem svijetu. Oni pomažu ljudima koji ne mogu brinuti o sebi zbog nedostatka materijalnih sredstava ili starosti. Humanost je važan dio društvenoga života, solidarnosti i ljudske topline. Humanitarni rad koji dobrovoljac svaki dan čini je nenadoknadljiv i od neprocjenjive je važnosti za društvo u kojem danas živimo. Humanitarnim radom upoznajemo ljude od kojih možemo naučiti puno stvari iz njihova iskustva te upoznajemo druge volontere s kojima se imamo priliku družiti.

Kao prvi primjer navodim jednu staru baku koja živi sama u Bosni u velikoj kući. Godine 1992. u bivšoj Jugoslaviji bilo je ratno doba. Dana 2. listopada pala je bomba u bakino dvorište gdje su smrtno stradali svi članovi njezine obitelji. Baka je tada izgubila svoju desnu nogu, ali je ipak preživjela. Ostala je invalid. Nije sposobna obavljati sve kućanske poslove i ostale obaveze. Uostalom, ima veoma malu mirovinu i nije u stanju sebi plaćati kućnu pomoćnicu. Što bi ona radila da nema volontera? Bez njih ne bi dugo živjela i zahvalna je svakom tko joj je pomogao. U ovom slučaju volonter je može jednom dnevno posjetiti, pospremiti kuću te obaviti sve ostale poslove koje baka ne može obaviti. Možete zamisliti koliko je ona usamljena u tako velikoj kući bez obitelji, a koliko je sretna kada je netko posjeti.

Kao drugi primjer navodim jednog starijeg gospodina koji je imao moždani udar. Jedna ruka mu je ostala oduzeta. Živi u Austriji i za razliku od gore navedene bake on ima puno novca i rodbine, ali jednostavno nema nikoga tko bi se htio brinuti o njemu jer nitko nema vremena za njega. Sva rodbina ima vrlo težak posao ili svoju vlastitu obitelj. Takve stvari su vrlo tužne i u tom slučaju važno je imati nekoga tko će se brinuti o njemu. U ovom slučaju volonter može, kao i kod bake, gospodina posjetiti svaki dan i obaviti poslove koje on sam ne može obaviti.

Sljedeći dio pripada udruzi Crvenoga križa. Crvenom križu je najvažnije da se javi što više volontera koji će svojim radom i priložima pomoći ljudima kojima je pomoć potrebna. Osim toga studenti i mlađi članovi mogu biti u omladinskoj skupini Crvenoga križa. U slobodno vrijeme oni se bave učenjem prve pomoći kao i karitativnim i socijalnim projektima. Slično tako je i kod vatrogasaca. Veliki broj vatrogasaca odrađuje svoj rad u nekom vatrogasnom društvu dobrovoljno.

Ne smijemo zaboraviti ni dobrovoljne i neplaćene davatelje krvi. Krv je život i često nezamjenjiv lijek za osobe s kroničnim bolestima, za oporavak nakon teških operacija ili za osobe koje se bore

protiv raka. Transfuzija krvi je za neke osobe stalna potreba. Problem je što malo ljudi daruje krv jer nisu dovoljno informirani i ne znaju koliko je to jednostavno te da davanjem krvi ujedno kontroliraju i vlastito zdravlje. Krv se ne može zauvijek pohraniti tako da su davatelji krvi neprestano potrebni. Davanje krvi je anonimno, a zdrave osobe od 18 do 65 godina mogu davati krv. Muškarci mogu dati krv svaka tri mjeseca, a žene svaka četiri mjeseca. Stoga je važno pokazati plemenitost, darovati krv i postaniti herojem. Važno je osjetiti osobno zadovoljstvo da smo učinili dobro djelo i da smo time pomogli bolesniku ili čak spasili njegov život.

Uostalom, ima i u vojsci puno dobrovoljaca. Na primjer u Srbiji je primljena najmlađa generacija djevojaka i mladića u vojsku – njih petsto koji su se odlučili na dobrovoljno služenje vojnoga roka.

S obzirom na sve navedene volontere i dobrovoljce, ipak ih nema puno. Današnja mladež većinom ima drugačiji pogled na svijet, njima su druge stvari važnije i zanimljivije, nego bez novčane naknade pomagati ugroženim ili usamljenim ljudima. Možda roditelji trebaju motivirati svoju djecu da naprave nešto humanitarno jer uz takve stvari uče za daljnji život i stječu iskustvo. Umjesto da sjede pred kompjutorom ili televizorom mogli bi odvojiti jedan sat za humanitarni rad. Ja imam veliko poštovanje prema volonterima i voljela bih vidjeti svijet s više ljudi koji čine drugima dobro i ne žele ništa za to. (659)

Amra Korajac

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor

Broj stranica: 2

Ljeto: 2015.

Škola: Trgovačka akademija/HAK Santalek

Učiteljica: Meliha Eichinger

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind